

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 60/2565

กรมควบคุมมลพิษ ผู้ร้อง คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คู่กรณี คำพิพากษาศาลฎีกา คู่กรณี

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 มาตรา 14

ย่อ / หลักกฎหมาย

พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 มาตรา 14 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ถ้ามีคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกันในคดีที่มีข้อเท็จจริงเป็นเรื่องเดียวกัน จนเป็นเหตุให้คู่ความไม่ได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความขัดแย้งในเรื่องฐานะหรือความสามารถของบุคคล คู่ความ หรือบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อขอให้วินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าวได้ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ออกภายหลังถึงที่สุด" ผู้ร้องยื่นคำร้องอ้างว่าได้รับผลกระทบจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.139-140/2565 ขัดแย้งกับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8064/2560 ประกอบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3299/2564 และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีหมายเลขแดงที่ 8567/2564 ในคดีที่มีข้อเท็จจริงสืบเนื่องมาจากกรณีที่ผู้ร้องและกิจการร่วมค้า อ. ตกลงทำสัญญาจ้างดำเนินโครงการออกแบบก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ แต่ต่อมาผู้ร้องแจ้งให้กิจการร่วมค้าฯ ยุติการก่อสร้างเนื่องจากสัญญาตกเป็นโมฆะ บริษัทในกิจการร่วมค้าฯ ทั้งหกบริษัท ผู้เรียกร้อง จึงยื่นเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 2/2554 ให้ผู้ร้องชำระค่าจ้างและค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้เรียกร้อง ต่อมาผู้ร้องและบริษัทในกิจการร่วมค้าฯ ทั้งหกบริษัทได้นำข้อพิพาทขึ้นสู่การพิจารณาของศาลปกครองและศาลยุติธรรม เมื่อคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ.139-140/2565 เป็นคำพิพากษาในคดีที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาหรือมีคำชี้ขาดใหม่ในคดีหมายเลขแดงที่ อ.487-488/2557 ซึ่งศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น โดยให้ผู้ร้องชำระเงินตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.139-140/2565 จึงเป็นเพียงคำสั่งยกคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ซึ่งมีผลให้ผู้ร้องต้องปฏิบัติตามคำบังคับในคดีเดิม และเป็นเพียงคดีสาขาของคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.487-488/2557 ที่มีประเด็นในคดีเพียงว่า กรณีตามคำร้องเข้าเงื่อนไขที่ศาลปกครองจะพิจารณาคดีหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 หรือไม่ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.139-140/2565 จึงมิใช่คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชี้ขาดข้อพิพาทในประเด็นแห่งคดีที่จะขัดหรือแย้งกับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8064/2560 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3299/2564 และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีหมายเลขแดงที่ 8567/2564 ทั้งไม่ปรากฏว่าคู่ความในคดีตามคำพิพากษาที่ถึงที่สุดของทั้งสองศาลมีเหตุขัดข้องที่ไม่อาจปฏิบัติตามคำพิพากษาที่ถึงที่สุดนั้นได้ อันจะแสดงให้เห็นว่าคำพิพากษาที่ถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกัน คณะกรรมการฯ จึงไม่รับวินิจฉัย ส่วนที่ผู้ร้องเห็นว่าคดีตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดหมายเลขแดงที่ อ.139-140/2565 ไม่นำข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาคดีส่วนอาญาในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8064/2560 รวมถึงพยานหลักฐานที่ผู้ร้องนำเสนอมา

ประกอบภาววินิจฉัยคดีไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เมื่อคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หมายเลขแดงที่ อ.139-140/2565 เป็นคำพิพากษาที่สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอพิจารณาคดีใหม่ในคดีตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.487-488/2557 จึงเป็นอำนาจของศาลปกครองสูงสุดซึ่งเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้นจะพิจารณาวินิจฉัย คณะกรรมการฯ ไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปตรวจสอบการใช้อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่อยู่ในเขตอำนาจ โดยชอบด้วยกฎหมายของศาลปกครองสูงสุดได้ กรณีตามคำร้องของผู้ร้องจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติวินัยคดีข้าราชการอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 ที่คณะกรรมการฯ จะรับไว้วินิจฉัยได้ จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบความ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/60/2565>